

คู่มือปฏิบัติงาน

การกำกับการดำเนินการประกันหลักสูตร

คณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ประจำปีการศึกษา 2558

คำนำ

คณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการในด้านการกำกับและการประกันคุณภาพหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรเกษตรศาสตร์ และหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร เพื่อให้หลักสูตรทั้งสองมีการดำเนินงานเป็นไปตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จและการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นคณะฯ จึงได้จัดทำคู่มือปฏิบัติการกำกับและการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรขึ้น เพื่อให้เกิดการควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ รวมทั้งเป็นการส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดซึ่งจะทำให้เกิดการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพของหลักสูตรในสังกัดของคณะ

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	1
ส่วนที่ 1 บทนำ	2
ส่วนที่ 2 ระบบและกลไกการกำกับ การดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร	12
ปฏิทินการกำกับ การดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร	13
ตารางการกำกับ การดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร	15
ค่าเป้าหมายประกันคุณภาพในปีการศึกษา 2558 หลักสูตรเกษตรศาสตร์	17
ค่าเป้าหมายประกันคุณภาพในปีการศึกษา 2558 หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	28
บรรณานุกรม	40
คณะผู้จัดทำคู่มือปฏิบัติการกำกับ การดำเนินการประกันหลักสูตร คณะเกษตรและชีวภาพ	41
ภาคผนวก	42

ส่วนที่ 1 บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดย สถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนา และ แก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ข้ำซ้อน ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพ สถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้ง มีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลาย ทั้งการพัฒนารฐาน ราก สังคม เศรษฐกิจรวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและ ระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง อุดมศึกษา และส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตาม พันธกิจของตัวเอง สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาระเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิต พัฒนาและการทำงานของอาจารย์ สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถต่อยอด ถ่ายโอน แลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่ม และในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือ เป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุนจาก ภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต ซึ่งแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

กำหนดให้อุดมศึกษาไทยในช่วงปี 2555-2559 ต้องมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดเพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้้นำ การพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงและต้องส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเอง และเพื่อช่วยเหลือสังคมมีคุณธรรมมีความรับผิดชอบและมีสุขภาวะ ทั้งร่างกายและจิตใจรวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพและผู้เชี่ยวชาญมืออาชีพให้เป็นอาจารย์พัฒนาวิชาชีพ อาจารย์ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม มีการจัดการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อ ประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประเทศไทยทั้งนี้โดยอาศัยการบริหารจัดการอุดมศึกษาเชิงรุกและพระราชบัญญัติอุดมศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ปี 2559 “อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืนสร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีบทบาทสูงในสังคมประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ”

พัฒนาการของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีการปรับปรุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่องตามระดับการพัฒนาของสถาบันการศึกษา ตามความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สภาพสังคม เศรษฐกิจ ความรู้และทักษะในอนาคตที่ตลาดงานต้องการ และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและระบบการประเมินคุณภาพการศึกษานอกจึงมีการปรับปรุงมา โดยตลอด ปัจจุบันระบบการประกันคุณภาพภายในเข้าสู่รอบที่สาม (2557-2561) และระบบการประเมินคุณภาพภายนอกเข้าสู่รอบที่สี่ (2558-2562)

โดยระบบการประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เริ่มใช้มาตั้งแต่ปี การศึกษา 2550 เป็นระบบแรกที่ทำให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งได้นำไปใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานในทุกปีการศึกษา และให้สถาบันอุดมศึกษาเพิ่มเติมประเด็นการประเมินที่สะท้อนเอกลักษณ์ของแต่ละสถาบัน ในรอบแรกนี้ตัวบ่งชี้ประเมินผลการดำเนินงานมีทั้งตัวบ่งชี้ที่เป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตหรือ ผลลัพธ์ โดยครอบคลุมองค์ประกอบคุณภาพตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการ อุดมศึกษา และมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับตัวบ่งชี้การประเมิน คุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ภายใต้หลักการสำคัญคือไม่เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษา ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น สามารถประเมินได้ครบทุกมิติของระบบการประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือ ผลลัพธ์ อีกทั้ง ยังมีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม ในส่วนของเกณฑ์ การประเมิน มีทั้งเกณฑ์ทั่วไปที่ใช้กับทุกสถาบันและที่แยกใช้เฉพาะกับสถาบันที่มีจุดเน้นต่างกัน ได้แก่ สถาน ที่เน้นการผลิตบัณฑิตและการวิจัย สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิต และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเพียงอย่างเดียว เนื่องจากในระยะแรกนี้

สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งยังไม่มีกระบวนการทำงานที่เน้นวงจรคุณภาพอย่างชัดเจน ตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่จึงเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นกระบวนการ

การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในรอบที่สอง พ.ศ.2553 ยังคงยึดหลักการเดียวกับรอบแรก โดยนำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐมาเป็นกรอบในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในรอบที่สองจะมุ่งเน้นการประเมินเฉพาะปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ สำหรับการวัดผลผลิตหรือผลลัพธ์นั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้นำตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามของ สมศ.มาใช้ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในที่สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการให้ครบถ้วนทุกมิติของระบบประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ ทั้งนี้ เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นในรอบนี้ยังมีความแตกต่างจากรอบแรกคือ มีการกำหนดประเภทเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ใช้กับทุกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรีกลุ่ม ค1 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่ม ค2 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอกตามนิยามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่ (พ.ศ.2557-2561)

ในปี พ.ศ.2557 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของหน่วยย่อยของการอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ จึงได้กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา โดยให้พิจารณาเพิ่มเติมในสาระที่เกี่ยวข้องในกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ทั้งนี้ได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3 ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยมีองค์ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามพันธกิจ 4 ด้านของสถาบันอุดมศึกษา และเพิ่มเติมด้านอื่นๆ ที่จำเป็น สำหรับการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในทั้งระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันดำเนินการไปพร้อมกัน หากเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นกระบวนการจะต้องมีการประเมินผลลัพธ์ภายใต้การดำเนินการตามตัวบ่งชี้กระบวนการดังกล่าวด้วย (process performance) ซึ่งได้กำหนดหลักการพัฒนาไว้ดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรครอบคลุมเรื่องการส่งเสริมพัฒนานักศึกษา การวางระบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (โดยเฉพาะการคุมวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร) ผลงานทางวิชาการ

ผลงานวิจัยของคณาจารย์ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งคุณภาพบัณฑิต ซึ่งจะพิจารณาจากการมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คุณภาพผลงานตีพิมพ์และเผยแพร่ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะให้ครอบคลุมการดำเนินงานของคณะ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตรที่คณะดูแล รวมทั้ง กิจกรรมนักศึกษา การบริการนักศึกษา การให้บริการทางวิชาการ การวิจัย การบริหารจัดการและการประกันคุณภาพของคณะ

ความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลาย ประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ

1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเสีย ทั้งนักศึกษาผู้จ้างงานผู้ประกอบการรัฐบาลและประชาชนทั่วไป

5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในรวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนว

ทางการปฏิบัติตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2554 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือ กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อให้สถาบันได้มีการพัฒนามุ่งสู่วิสัยทัศน์ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยระบบดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของ พรบ. และเป็นไปตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ

2) เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณภาพต่างๆ ว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

3) เพื่อให้หลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้ง ไว้ตามจุดเน้นของตนเอง

4) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อนำไปปรับปรุงผลการดำเนินการในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับขีดความสามารถของสถาบัน

5) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

6) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

ส่วนที่ 2 ระบบและกลไกการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร

คณะกรรมและชีวภาพได้ดำเนินการเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ในแต่ละองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร ได้กล่าวถึงหน้าที่ของคณะในกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ให้เป็นไปตามองค์ประกอบ การประกันคุณภาพหลักสูตร โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้ เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และเพื่อให้เกิดแนวทางการดำเนินงานอย่างเป็น ระบบและมีความถูกต้องชัดเจน จึงกำหนดนิยามศัพท์ตามรายละเอียดดังนี้

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่ง กระจุกกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึง ความรู้ และ พัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมี ความสามารถในเชิงแข่งขัน สูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. **ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge)** เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือ สัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็น คำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์บางครั้ง จึง เรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. **ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge)** เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธี ต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

นพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุ เป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทร ระหว่างกันในการทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ ได้แก่

(1) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร

(2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ

(3) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน

(4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน

(5) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้

(6) การจดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดเจน อยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และ

ส่วนอื่นๆ ของ ร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกันไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคน คนเดียว

การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และ ต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิตบริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organizationwide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของ แต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ **อาเซียน** หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมี กองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพ อย่างน้อยร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

** บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

พหุวิทยาการ หรือ สหวิทยาการ หลักสูตรพหุวิทยาการ

พหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือ สหวิทยาการ (Interdisciplinary) หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลาย สาขาวิชา หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทยศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์-เคมี)

ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา (ที่มา : คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2549)

พินัยพิจารณา (Peer review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การหน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชาตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอน มิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education)

เดียวกันตาม ISCED 2013 (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 12/2554 เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2554 หนังสือเวียน ที่ ศธ 0506(2)/ว506 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2554)

หน่วยงานหรือองค์การระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับ จังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์การกลาง ระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สมาอุตสาหกรรม สมาหอการค้า สมาวิชาชีพ)

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความ ข้อมูลตลอดจน สรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจาก แนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์ และ คุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อ ประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตาม เป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือ ภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้วโดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings) ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้นๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ฐานข้อมูลการจัดอันดับ วารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science CitationIndex Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือ ฐานข้อมูล Scopusหรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย และปฏิบัติหน้าที่ เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)

สำหรับอาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้างที่มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่ ภาระงานให้ชัดเจน ไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548

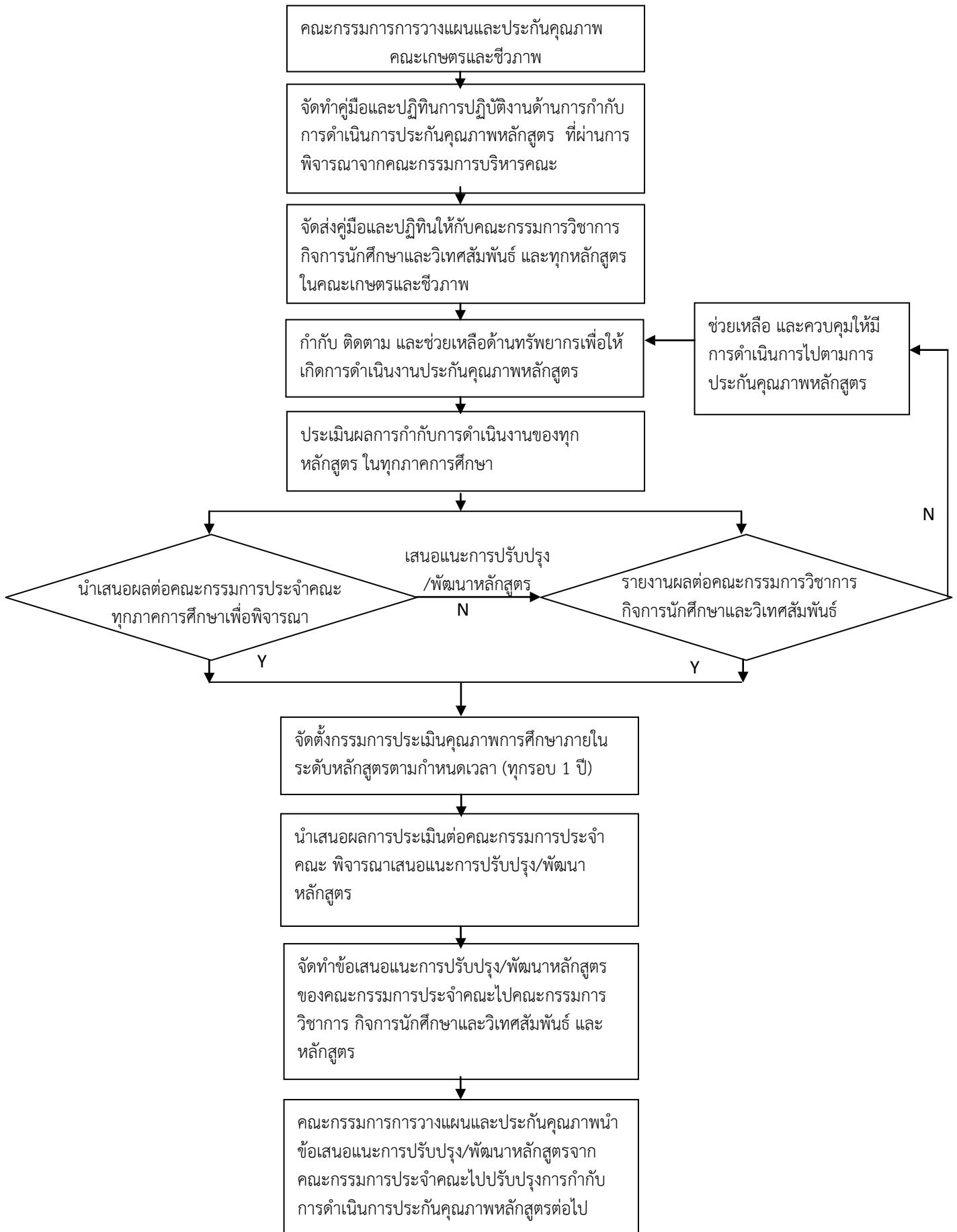
การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ ในปีประเมิน ดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำเต็มเวลาที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียน การสอน โดยวางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร และปฏิบัติงานประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน และทุกคนเป็น อาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ในสาขาวิชาเดียวกันได้ หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในหลักสูตรพหุวิทยาการได้อีก 1 หลักสูตรโดยต้องเป็น หลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 2/2549 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549) ทั้งนี้ กรณีบัณฑิตศึกษาอนุโลมให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้มากที่สุดเพียง 2 หลักสูตร เท่านั้น

หากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร ขอให้นำเสนอโดยดำเนินเช่นเดียวกับการนำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ และเสนอให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบตามแบบฟอร์ม สมอ.08 ภายใน 30 วัน

ระบบและกลไกการกำกับกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร

ปฏิทินการกำกับกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร

ปฏิทินการกำกับกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร

ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา
1.	จัดทำคู่มือและปฏิทินการปฏิบัติงานด้านการกำกับกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร	1-15 ก.ค. 58
2.	จัดส่งคู่มือและปฏิทินให้กับคณะกรรมการวิชาการ กิจกรรมนักศึกษาและวิเทศสัมพันธ์ และทุกหลักสูตรในคณะเกษตรและชีวภาพ	16-31 ก.ค. 58
3.	กำกับ ติดตาม และช่วยเหลือด้านทรัพยากรเพื่อให้เกิดการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตร	1 ส.ค. – 31 ธ.ค. 58
4.	ประเมินผลการกำกับกับการดำเนินงานของทุกหลักสูตร ในภาคการศึกษาที่	1-15 ม.ค. 59
5.	รายงานผลการกำกับกับการดำเนินงานของทุกหลักสูตรต่อคณะกรรมการวิชาการ กิจกรรมนักศึกษาและวิเทศสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือ และควบคุมให้หลักสูตรมีการดำเนินการไปตามการประกันคุณภาพหลักสูตร	1-15 ม.ค. 59
6.	นำเสนอผลจากการกำกับกับการดำเนินงานของทุกหลักสูตรต่อคณะกรรมการประจำคณะ ในภาคการศึกษาที่ 1	16-31 ม.ค. 59
7.	กำกับ ติดตาม และช่วยเหลือด้านทรัพยากรเพื่อให้เกิดการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตร	1 ม.ค. 59 – 31 พ.ค. 59 1 มิ.ย. 59 – 31 ก.ค. 59
8.	ประเมินผลการกำกับกับการดำเนินงานของทุกหลักสูตร ในภาคการศึกษาที่ 2	1 – 15 พ.ค. 59
9.	รายงานผลการกำกับกับการดำเนินงานของทุกหลักสูตรต่อคณะกรรมการวิชาการ กิจกรรมนักศึกษาและวิเทศสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือ และควบคุมให้หลักสูตรมีการดำเนินการไปตามการประกันคุณภาพหลักสูตร	1 – 15 พ.ค. 59
10.	นำเสนอผลจากการกำกับกับการดำเนินงานของทุกหลักสูตรต่อคณะกรรมการประจำคณะ ในภาคการศึกษาที่ 2	15 พ.ค. – 31 พ.ค. 59
11.	หลักสูตรจัดทำผลการประกันคุณภาพ (ตั้งแต่ช่วงเดือน 1 ส.ค. – 31 ก.ค.) ระดับหลักสูตร ส่งคณะกรรมการการวางแผนและประกันคุณภาพ	1-30 ส.ค. 59
12.	จัดตั้งกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรตามกำหนดเวลา (ทุกรอบ 1 ปี)	1 – 15 ก.ย. 59
13.	นำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรต่อคณะกรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณาเสนอแนะการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร	16 – 30 ก.ย. 59
14.	จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตรของคณะกรรมการประจำคณะไปคณะกรรมการวิชาการ กิจกรรมนักศึกษาและวิเทศสัมพันธ์ และหลักสูตร	1-15 ต.ค. 59
15.	คณะกรรมการการวางแผนและประกันคุณภาพนำเสนอแนะการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร จากคณะกรรมการประจำคณะไปปรับปรุงการกำกับกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรต่อไป	16-31 ต.ค. 59

ตารางการกำกับดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร

ลำดับ	รายการ	2558						2559										
		ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	
1.	จัดทำคู่มือและปฏิทินการปฏิบัติงาน																	
2.	จัดส่งคู่มือและปฏิทินให้กับคณะกรรมการวิชาการฯ และทุกหลักสูตร																	
3.	กำกับ ติดตาม และช่วยเหลือด้านทรัพยากร เพื่อให้เกิดการดำเนินงาน																	
4.	ประเมินผลการกำกับหลักสูตร ในภาคการศึกษาที่ 1																	
5.	รายงานผลต่อคณะกรรมการวิชาการฯ เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือ และควบคุม ในภาคการศึกษาที่ 1																	
6.	นำเสนอผลของหลักสูตรต่อคณะกรรมการประจำคณะ ในภาคการปีการศึกษาที่ 1																	
7.	กำกับ ติดตาม และช่วยเหลือด้านทรัพยากร เพื่อให้เกิดการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตร																	
8.	ประเมินผลการกำกับหลักสูตร ในภาคการศึกษาที่ 2																	
9.	รายงานผลต่อคณะกรรมการวิชาการฯ เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือ และควบคุม ในภาคการศึกษาที่ 2																	

ลำดับ	รายการ	2558						2559										
		ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	
10.	นำเสนอผลของหลักสูตรต่อคณะกรรมการประจำคณะ ในภาคการปีการศึกษาที่ 2																	
11.	หลักสูตรจัดทำผลการประกันคุณภาพ (ตั้งแต่ช่วงเดือน 1 ส.ค. – 31 ก.ค.) ระดับหลักสูตร ส่งคณะกรรมการการวางแผนและประกันคุณภาพ																	
12.	จัดตั้งกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรตามกำหนดเวลา (ทุกรอบ 1 ปี)																	
13.	นำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรต่อคณะกรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณาเสนอแนะการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร																	
14.	จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตรของคณะกรรมการประจำคณะไปคณะกรรมการวิชาการฯ และหลักสูตร																	
15.	คณะกรรมการการวางแผนฯ นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประจำคณะไปปรับปรุงการกำกับกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรต่อไป																	

ค่าเป้าหมายประกันคุณภาพในปีการศึกษา 2558

ระดับหลักสูตรเกษตรศาสตร์

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	- ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร <i>ปริญญาตรี</i> เกณฑ์ 4 ข้อ			
ลำดับ	เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี			
1.	จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ผ่าน	ผ่าน	
2.	คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	คุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนอย่างน้อย 2 คน	ผ่าน	ผ่าน	
11.	การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6) หมายเหตุ สำหรับหลักสูตร 5 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 7 หรือหลักสูตร 6 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 8	ผ่าน	ผ่าน	
12. การดำเนินงานให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิปริญญาตรีระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ TQF ข้อ 1-5 ดำเนินการทุกตัว)					
1.	อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร		จำนวน...2....ครั้ง	จำนวน...2....ครั้ง	
2.	มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิสภา/ สาขาวิชา		ผ่าน	ผ่าน	
3.	มีรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา		ทุกรายวิชา วันที่...1 ส.ค. 58... (เปิดเทอม10 สค. 58)	ทุกรายวิชา วันที่..1 ม.ค. 59..... (เปิดเทอม 4 ม.ค. 59)	
4.	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5-6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา		ทุกรายวิชา วันที่..27 ธ.ค. 58..... (สิ้นสุดการสอน 29	ทุกรายวิชา วันที่..22 พ.ค. 59.... (สุดท้ายการเรียน 24	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
			พ.ย. 58 control code 23 ธ.ค. 58)	เม.ย. 59 control code 20 พ.ค. 59)	
5.	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา		-	ดำเนินการวันที่...20 มิ.ย. 59...	
2. บัณฑิต	2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)	-	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต ≥ 3.5	
	2.2 การได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	- ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	-	1. ค่า ร้อย ละ ของ บัณฑิตที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ 80 2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คือ 4	
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	- การรับนักศึกษา			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	-	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	✓	-	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	✓	-	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-			

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	- การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	✓	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	✓	✓	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-	
	3.2 การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา	- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	-	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	-	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-	
		- การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	✓	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
	3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	- การคงอยู่ของนักศึกษา - อัตราการสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา			
		1. มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	เรื่องการคงอยู่ของนักศึกษา	-	
		2. มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	-	เรื่อง การคงอยู่ของนักศึกษา เรื่อง การสำเร็จการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจต่อหลักสูตรและผลการจัดการข้อร้องเรียนของ	
		3. มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	-	-	
		4. มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	-	-	
		5. มีผลการดำเนินงานโดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง	-	-	
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	- ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	-	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	- ระบบการบริหารอาจารย์			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	✓	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-	
		- ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	✓	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
4. อาจารย์	4.2 คุณภาพอาจารย์	- ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	-	1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีวุฒิปริญญาเอก... $(3/9) \times 100 = 33$	
				2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คือ 5	
		- ร้อยละอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	-	1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ... $(4/9) \times 100 = 44$	
				2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คือ 3.7	
		- ผลงานทางวิชาการของอาจารย์	-	1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่... $(0.8/9) \times 100 = 22$	
				2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คือ 1	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
	4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	- การคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์			
		1. มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	-	-	
		2. มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	-	เรื่องการคงอยู่ของอาจารย์. เรื่อง ความพึงพอใจของอาจารย์	
		3. มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	-	เรื่อง....การคงอยู่ของอาจารย์.	
		4. มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	-	-	
		5. มีผลการดำเนินงานโดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง	-	-	
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	5.1 สารระของรายวิชาในหลักสูตร	- การออกแบบหลักสูตร และสาระรายวิชาในหลักสูตร - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	-	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีชัดเจน	-	-	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ	
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2		
	5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน	- การกำหนดผู้สอน				
		- การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียน (มคอ.3 และมคอ.4) และการจัดการเรียนการสอน				
		- การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการวิจัย บริการทางสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓		
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓		
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓		
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	-		
	5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-			
	6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-			
	5.3 การประเมินผู้เรียน	- การประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ				
		- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา				
		- การกำกับ การประเมิน การจัดการเรียนการสอนและ ประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และมคอ.7)				
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓		
2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน		✓	✓			
3. มีการประเมินกระบวนการ		✓	✓			
4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	-				
5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-				
6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-				

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
5.4 เป้าหมายการดำเนินงานให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาตินอกเหนือจาก 5 ข้อแรก					
6.	มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3-4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	-	-	ร้อยละ ≥ 25	
7.	มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว	-	-	ดำเนินการโดยประชุม โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน	
8.	อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	ดำเนินการโดยการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	-	ดำเนินการโดย...การปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	
9.	อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	-	-	จำนวน 9 คน	
10.	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	-	-	จำนวน 3 คน	
11.	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนน 5.0	-	-	คะแนน ≥ 3.5	
12.	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0	-	-	คะแนน ≥ 3.5	
13.	นักศึกษามีงานทำภายใน 1 ปี หลังจากสำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80	-	-	\geq ร้อยละ 80	
14.	บัณฑิตได้งานทำได้รับเงินเดือนเริ่มต้นไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ ก.พ. กำหนด	-	-	$\geq 15,000$ บาท	
15.	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาแรกเข้า ต่อการช่วยเหลือที่ได้รับ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0	-	-	คะแนน ≥ 3.5	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
16.	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก ทรัพยากรสนับสนุน เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จาก 5.0		คะแนน \geq 3.5	คะแนน \geq 3.5	
17.	บัณฑิตมีความตระหนักและมีความพึงพอใจในการเป็นสถานศึกษา 3 D คือ ส่งเสริมความมีคุณธรรมความเป็นไทย ส่งเสริมประชาธิปไตย และส่งเสริมให้นักศึกษาห่างไกลยาเสพติดเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0 หรือร้อยละ 80		-	คะแนน \geq 3.5 หรือ \geq ร้อยละ 80	
18.	อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มีองค์ความรู้และการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษา 3 D		-	ดำเนินการโดยเข้าร่วมกิจกรรมหรือการปฏิบัติตน	
19.	ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ ต่อคุณภาพของนักศึกษาฝึกงาน/สหกิจศึกษาไม่น้อยกว่า 3.5 จาก 5.0		-	คะแนน \geq 3.5	
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้			
		- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน			
		- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	✓	
5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-			
6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-			

ค่าเป้าหมายประกันคุณภาพในปีการศึกษา 2558

ระดับหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	- ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร <i>ปริญญาตรี</i> เกณฑ์ 4 ข้อ			
ลำดับ	เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี			
1.	จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ผ่าน	ผ่าน	
2.	คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	คุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนอย่างน้อย 2 คน	ผ่าน	ผ่าน	
11.	การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6) หมายเหตุ สำหรับหลักสูตร 5 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 7 หรือหลักสูตร 6 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 8	ผ่าน	ผ่าน	
12. การดำเนินงานให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิปริญญาตรีระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ TQF ข้อ 1-5 ดำเนินการทุกตัว)					
1.	อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร		จำนวน...2....ครั้ง	จำนวน...2....ครั้ง	
2.	มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิสภา/ สาขาวิชา		ผ่าน	ผ่าน	
3.	มีรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา		มคอ.3.13...วิชา มคอ.4...1..วิชา วันที่...1 ส.ค. 58... (เปิดเทอม10 สค.58)	มคอ.3.15....วิชา มคอ.4...-...วิชา วันที่..1 ม.ค. 59..... (เปิดเทอม 4 ม.ค. 59)	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
4.	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5-6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา		มคอ.5...13...วิชา มคอ.6...1..วิชา วันที่..27 ธ.ค. 58..... (สิ้นสุดการสอน 29 พ.ย. 58 control code 23 ธ.ค. 58)	มคอ.5..15..วิชา มคอ.6...-...วิชา วันที่..22 พ.ค. 59.... (สุดท้ายการเรียน 24 เม.ย. 59 control code 20 พ.ค. 59)	
5.	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา		-	ดำเนินการ วันที่...20 มิ.ย. 59...	
2. บัณฑิต	2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)	-	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต ≥ 3.5	
	2.2 การได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	- ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	-	1. ค่า ร้อย ละ ของ บัณฑิตที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ 80	
				2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คือ 4	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	- การรับนักศึกษา			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	-	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	✓	-	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	✓	-	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-	
		- การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	✓	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	✓	✓	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
	3.2 การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา	- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	-	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	-	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และ กรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็น แนวปฏิบัติที่ดีชัดเจน	-	-	
		- การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	✓	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา		- การคงอยู่ของนักศึกษา - อัตราการสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา			
		1. มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	เรื่องการคงอยู่ของนักศึกษา	-	
		2. มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	-	เรื่อง การคงอยู่ของนักศึกษา เรื่องความสำเร็จการศึกษา เรื่องความพึงพอใจต่อหลักสูตรและผลการจัดการข้อร้องเรียนของ	
		3. มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	-	-	
		4. มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	-	-	
		5. มีผลการดำเนินงานโดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง	-	-	
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	- ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	-	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	- ระบบการบริหารอาจารย์			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	✓	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-	
		- ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	✓	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน	-	-	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
4. อาจารย์	4.2 คุณภาพอาจารย์	- ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	-	1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีวุฒิปริญญาเอก... $(4/6) \times 100 = 66$	
				2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คือ 5	
		- ร้อยละอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	-	1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ... $(1/6) \times 100 = 16$	
				2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คือ 1.3	
		- ผลงานทางวิชาการของอาจารย์	-	1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่... $(1/6) \times 100 = 7$	
				2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คือ 1	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
	4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	- การคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์			
		1. มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	-	-	
		2. มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	-	เรื่องการคงอยู่ของอาจารย์. เรื่อง ความพึงพอใจของอาจารย์	
		3. มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	-	เรื่อง....การคงอยู่ของอาจารย์.	
		4. มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	-	-	
		5. มีผลการดำเนินงานโดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง	-	-	
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	5.1 สารระของรายวิชาในหลักสูตร	- การออกแบบหลักสูตร และสาระรายวิชาในหลักสูตร - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	-	
		5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-	
		6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีชัดเจน	-	-	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ	
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2		
	5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน	- การกำหนดผู้สอน				
		- การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียน (มคอ.3 และมคอ.4) และการจัดการเรียนการสอน				
		- การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการวิจัย บริการทางสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓		
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓		
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓		
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	-		
	5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-			
	6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีชัดเจน	-	-			
	5.3 การประเมินผู้เรียน	- การประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ				
		- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา				
		- การกำกับ การประเมิน การจัดการเรียนการสอนและ ประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และมคอ.7)				
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓		
2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน		✓	✓			
3. มีการประเมินกระบวนการ		✓	✓			
4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	-				
5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-				
6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีชัดเจน	-	-				

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
5.4 เป้าหมายการดำเนินงานให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาตินอกเหนือจาก 5 ข้อแรก					
6.	มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3-4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	-	-	ร้อยละ ≥ 25	
7.	มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว	-	-	ดำเนินการโดยประชุม โดยอาจารย์ประจำ หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน	
8.	อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	ดำเนินการโดยการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนอย่างน้อย 10 ปี	ดำเนินการโดยการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอนโดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนอย่างน้อย 10 ปี		
9.	อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	-	-	จำนวน 6 คน	
10.	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	-	-	จำนวน 4 คน	
11.	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนน 5.0	-	-	คะแนน ≥ 3.5	
12.	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0	-	-	คะแนน ≥ 3.5	
13.	นักศึกษามีงานทำภายใน 1 ปี หลังจากสำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80	-	-	\geq ร้อยละ 80	
14.	บัณฑิตได้งานทำได้รับเงินเดือนเริ่มต้นไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ ก.พ. กำหนด	-	-	$\geq 15,000$ บาท	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เป้าหมายการดำเนินการของหลักสูตร		หมายเหตุ
			ปีการศึกษาที่ 1	ปีการศึกษาที่ 2	
15.	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาแรกเข้า ต่อการช่วยเหลือที่ได้รับ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0		คะแนน \geq 3.5	คะแนน \geq 3.5	
16.	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก ทรัพยากรสนับสนุน เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จาก 5.0		คะแนน \geq 3.5	คะแนน \geq 3.5	
17.	บัณฑิตมีความตระหนักและมีความพึงพอใจในการเป็นสถานศึกษา 3 D คือ ส่งเสริมความมีคุณธรรมความเป็นไทย ส่งเสริมประชาธิปไตย และส่งเสริมให้นักศึกษาห่างไกลยาเสพติดเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0 หรือร้อยละ 80		-	คะแนน \geq 3.5 หรือ \geq ร้อยละ 80	
18.	อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มีองค์ความรู้และการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษา 3 D		-	ดำเนินการโดยเข้าร่วมกิจกรรมหรือการปฏิบัติตน	
19.	ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ ต่อคุณภาพของนักศึกษาฝึกงาน/สหกิจศึกษาไม่น้อยกว่า 3.5 จาก 5.0		-	คะแนน \geq 3.5	
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้			
		- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน			
		- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้			
		1. มีระบบ มีกลไก	✓	✓	
		2. มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	✓	✓	
		3. มีการประเมินกระบวนการ	-	✓	
		4. มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	-	✓	
5. มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	-	-			
6. มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีชัดเจน	-	-			

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. 2558. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.

คณะเกษตรและชีวภาพ. 2558. คู่มือปฏิบัติงานการกำกับการดำเนินการประกันหลักสูตร. มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทระเกษม.

คณะผู้จัดทำคู่มือปฏิบัติการกำกับการดำเนินการประกันหลักสูตร
คณะเกษตรและชีวภาพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกเมนทร์ บุญเจือ	คณบดี คณะเกษตรและชีวภาพ (ที่ปรึกษา)
นางสาวจันทร์รัตน์ พิษณุภณ	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ
นางสาววิลาวัลย์ โพธิ์คำกล้า	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
นางสาวชลธิชา มรรคผล	นักวิชาการพัสดุ
นางสาวศิริัญญา วิบูลย์อรรถ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
นายสุรพงษ์ จันทร์ดี	นักวิชาการคอมพิวเตอร์

ภาคผนวก

ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2557

รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตร
ประจำปีการศึกษา 2557

หลักสูตรเกษตรศาสตร์
คณะเกษตรและชีวภาพ

รายงาน ณ วันที่ 10 เดือน กันยายน พ.ศ. 2558

สารบัญ

	หน้า
1. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	2
2. รายงานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	3
3. บทนำ	4
3.1 ประวัติความเป็นมาของหลักสูตรโดยย่อ	4
3.2 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจของหลักสูตร	6
3.3 โครงสร้างหลักสูตร	6
3.4 รายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร ตาม มคอ.2	7
3.5 รายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร ชุดปัจจุบัน	7
3.6 รายชื่ออาจารย์อาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำ/อาจารย์พิเศษ/วิทยากร)	8
3.7 คุณลักษณะบัณฑิตของหลักสูตร	8
3.8 สรุปผลการปรับปรุงตามแผนการประเมินปีที่ผ่านมา	9
4. วิธีประเมิน	11
4.1 การวางแผนและการประเมิน (ก่อน ระหว่าง และหลังการตรวจเยี่ยม)	11
4.2 วิธีการตรวจสอบและความน่าเชื่อถือของข้อมูล	11
5. ตารางการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	12
6. ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร	14
7. รายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและโอกาสในการพัฒนา องค์กรประกอบที่ 2 – องค์กรประกอบที่ 6	15

รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร
หลักสูตรเกษตรศาสตร์
คณะเกษตรและชีวภาพ
ประจำปีการศึกษา 2557

1. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ผลการดำเนินงานของหลักสูตรเกษตรศาสตร์ จากการประเมิน จำนวน 6 องค์กรประกอบ 14 ตัวบ่งชี้ โดยหลักสูตรเกษตรศาสตร์ มีผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ได้คะแนนเฉลี่ย 2.82 พบว่า องค์กรประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน มีผลการประเมินหลักสูตรผ่านมาตรฐาน องค์กรประกอบที่มีผลการประเมินระดับดีมาก ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 2 บัณฑิต และองค์กรประกอบที่มีผลการประเมินระดับปานกลาง จำนวน 2 องค์กรประกอบ ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 4 อาจารย์ และองค์กรประกอบที่ 5 หลักสูตร ส่วนองค์กรประกอบที่มีผลการประเมินระดับน้อย จำนวน 2 องค์กรประกอบ ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 3 นักศึกษา และองค์กรประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในหลักสูตรภาพรวมพบว่า ปัจจัยนำเข้าอยู่ในระดับปานกลาง กระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง และผลลัพธ์อยู่ในระดับปานกลาง

2. รายนามคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์อัญชลี จาละ)

ประธานกรรมการ

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาพร ตันตีสันติสม)

กรรมการ

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมเกียรติ ดุลสัมพันธ์)

กรรมการ

ลงชื่อ.....

(นางสาวจันทร์รัตน์ พิชญภณ)

กรรมการและเลขานุการ

ลงชื่อ.....

(นางสาววิลาวัลย์ โพธิ์ดำกล้า)

ผู้ช่วยเลขานุการ

3. บทนำ

3.1 ประวัติความเป็นมาของหลักสูตรโดยย่อ

คณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มีพัฒนาการมาเป็นระยะเวลานานกว่า 50 ปี โดยเริ่มต้นในระยะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ยังคงมีสถานะเป็นวิทยาลัยครูจันทรเกษม และได้มีการจัดการเรียนการสอนด้านเกษตร โดยความรับผิดชอบของหมวดวิชาเกษตรกรรมในสังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขึ้นในปี พ.ศ. 2499 โดยระยะเริ่มแรกเป็นการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเกษตร เป็นรายวิชาพื้นฐานสำหรับหลักสูตรครูในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากนั้นได้มีการพัฒนาการโดยเปิดเป็น วิชาโทเกษตรกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 หมวดวิชาเกษตรกรรม ได้พัฒนาขึ้นเป็นภาควิชาเกษตรศาสตร์ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเปิดสอนวิชาเอกเกษตรกรรม ในหลักสูตรในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ขึ้น

ปี พ.ศ. 2519 ได้มีการเปิดสอนสาขาเกษตรระดับปริญญาตรีขึ้นในวิทยาลัยครูจันทรเกษม ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาเกษตรกรรม ซึ่งเป็นหลักสูตร 2 ปี รวมทั้งมีการพัฒนาด้านศักยภาพ อาคาร และเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เรื่อยมา

ปี พ.ศ.2523 ได้มีการเปิดสาขาวิชาครุศาสตรบัณฑิต (ครุศาสตร์เกษตร) หลักสูตร 4 ปี

ปี พ.ศ.2526 เปิดสอนภาคต่อเนื่องระดับ ป.กศ. สูง สาขา เทคนิคอาชีพ (กลีกรวม)

และภาควิชาเกษตรศาสตร์ได้รับการจัดตั้งเป็นคณะวิชาเกษตรและอุตสาหกรรมเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2527 ซึ่งในระยะดังกล่าวเริ่มมีปริมาณบัณฑิตสาขาครุมากเกินไป จึงทำให้มีการปรับปรุงหลักสูตร การเปิดสอนในสาขาอื่นที่ไม่ใช่สาขาครุศาสตร์เกิดขึ้น **คณะวิชาเกษตรและอุตสาหกรรม** จึงได้เริ่มเปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขา ต่าง ๆ ดังนี้

ปี พ.ศ.2528 ได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการส่งเสริมและสื่อสารการเกษตร (หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง)

ปี พ.ศ.2529 ได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกพืชศาสตร์ (หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง) และหลักสูตรระดับอนุปริญญา (อ.วท.) วิชาเอกพืชศาสตร์ และวิชาเอกสัตวบาล

ปี พ.ศ.2530 ได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกเกษตรศาสตร์ (หลักสูตร 4 ปี)

ปี พ.ศ.2534 ได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร (หลักสูตร 4 ปี) และเปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ (หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง)

ปี พ.ศ.2535 ได้เปิดหลักสูตรอนุปริญญาสาขาสัตวรักษ์ และมีการเปิดโรงพยาบาลสัตว์จันทรเกษมขึ้นในปีเดียวกัน

ปี พ.ศ.2542 มีการเปลี่ยนชื่อคณะวิชาเกษตรและอุตสาหกรรม เป็น **คณะเทคโนโลยีการเกษตร** ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนพิเศษ 79 ง. หน้า 9 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2542 เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงวิทยาลัยครูจันทรเกษม มาเป็น สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

ในปี พ.ศ.2547 ได้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารของสถาบันราชภัฏจันทรเกษมมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และคณะเทคโนโลยีการเกษตรก็ได้รับการเปลี่ยนชื่ออีกครั้งหนึ่ง เป็น **คณะเกษตรและชีวภาพ** ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 122 ตอนที่ 20 ก. หน้า 7 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2548

ในปี พ.ศ.2554 คณะเกษตรและชีวภาพ มีการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร พ.ศ.2549 เป็น หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยีการอาหาร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554 และปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาการผลิตและการจัดการพืชเพื่อชุมชนเมือง พ.ศ.2549 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาวิทยาการผลิตและสุขภาพสัตว์ พ.ศ. 2549 และหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาส่งเสริมและธุรกิจเกษตร พ.ศ.2549 เป็น หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาเกษตรศาสตร์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554

การแบ่งส่วนราชการ

การแบ่งส่วนราชการคณะเกษตรและชีวภาพ มีลำดับดังนี้

พ.ศ.2527 คณะวิชาเกษตรและอุตสาหกรรม แบ่งการบริหารงานเป็น 3 ภาควิชา ได้แก่

- ภาควิชาเกษตรศาสตร์
- ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร
- ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร

พ.ศ.2542 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจากวิทยาลัยครูจันทระเกษม เป็น สถาบันราชภัฏจันทระเกษม ได้มีการปรับการบริหารภายในคณะเป็นโปรแกรมวิชา คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันราชภัฏจันทระเกษม จึงแบ่งการบริหารในคณะเป็น 6 โปรแกรมวิชา ดังนี้

- โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
- โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
- โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์และสัตวรักษ์
- โปรแกรมวิชาสัตวบาล
- โปรแกรมวิชาการส่งเสริมและสื่อสารการเกษตร
- โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

พ.ศ.2547 ได้มีการปรับปรุงการบริหารภายในคณะเพื่อเตรียมรองรับการปรับมาเป็นมหาวิทยาลัย คณะเกษตรและชีวภาพ ได้แบ่งการบริหารภายในเป็น 4 ภาควิชา ได้แก่

- ภาควิชาวิทยาการเกษตร
- ภาควิชาวิทยาการผลิตและสุขภาพสัตว์
- ภาควิชาส่งเสริมและธุรกิจเกษตร
- ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร

พ.ศ.2548 เมื่อมีการเสนอโครงสร้างไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้มีการให้ปรับลดลงเหลือเพียง 2 ภาควิชา คณะเกษตรและชีวภาพจึงได้มีการปรับการบริหารเป็น 2 ภาควิชา ได้แก่

- ภาควิชาวิทยาการผลิตและการจัดการเกษตร
- ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร

ต่อมาเมื่อมีการสรุปด้านการแบ่งส่วนจากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทระเกษม ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123 ตอนที่ 74 ง. ลงวันที่ 3 สิงหาคม 2549 ได้ข้อสรุปว่าคณะเกษตรและชีวภาพ มีการแบ่งส่วนราชการตามโครงสร้างเป็นเพียง **สำนักงานคณบดี** เท่านั้น

สถานที่ตั้งหน่วยงาน

คณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทระเกษม ตั้งอยู่เลขที่ 39/1 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

เว็บไซต์ : <http://kaset.chandra.ac.th> หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร 0 2512-5192

3.2 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจของหลักสูตร

สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ใช้ปรัชญา วิสัยทัศน์ ค่านิยมหลัก ร่วมกันกับคณะเกษตรและชีวภาพ ดังนี้

ปรัชญา : ความรู้คู่คุณธรรม วิจัยนำเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรอาหารพัฒนา

วิสัยทัศน์ : เป็นแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาเกษตรไทย มุ่งพัฒนางานวิจัยเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรอาหารที่ยั่งยืน

พันธกิจ :

1. ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้การเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรอาหาร โดยให้มีคุณธรรม จริยธรรม การคิดวิเคราะห์ สอดคล้องกับคุณค่าตามความต้องการของประเทศและประชาคมอาเซียน
2. วิจัยและพัฒนา บูรณาการองค์ความรู้ ภูมิปัญญา และนวัตกรรม เพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรอาหารที่ยั่งยืน
3. บริการวิชาการด้านเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรอาหาร เพื่อพัฒนาชุมชนเขตเมืองและชนบท
4. ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมวิถีเกษตรไทย
5. บริหารจัดการองค์กรโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ความพอเพียงและความคงอยู่แห่งวิถีไทย
6. ส่งเสริมการพัฒนาสังคมให้สอดคล้องกับแนวทางพระราชดำริ

3.3 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชาที่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

1) หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	30 หน่วยกิต
2) หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า	99 หน่วยกิต
2.1) กลุ่มวิชาแกน	25 หน่วยกิต
2.2) กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน	31 หน่วยกิต
2.3) กลุ่มวิชาแขนง (เลือกเรียน แขนงวิชาใดวิชาหนึ่งเพียงแขนงวิชาเดียว)	36 หน่วยกิต
2.3.1) วิชาบังคับเรียน	
2.3.2) วิชาบังคับเลือก	27 หน่วยกิต
2.3.3) วิชาเลือก	9 หน่วยกิต
2.4) กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/สหกิจศึกษา ไม่น้อยกว่า	7 หน่วยกิต
3) หมวดวิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต

3.4 รายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร ตาม มคอ.2

1) อาจารย์ประจำหลักสูตร

ชื่อ-สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่งทางวิชาการ
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุเมธี กิตติพงศ์ไพศาล	- วท.ม. (ส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร) - วท.บ. (สัตวศาสตร์)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โกเมนทร์ บุญเจือ	- วท.ม. (การจัดการสิ่งแวดล้อม) - วท.บ. (ประมง)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
3. อาจารย์สุวิจักขณ์ อรุณลักษณ์	- วท.ม. (พันธุวิศวกรรม) - วท.บ. (ชีวเคมี)	
4. อาจารย์จิตรยา จารุจิตร	- วท.ม. (เกษตรศาสตร์) - วท.บ. (การจัดการศัตรูพืช)	
5. อาจารย์ ดร.ศิริส ทองเชื้อ*	- Ph.D.(Agricultural Economics) - วท.ม. (ธุรกิจการเกษตร) - วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	
6. อาจารย์ ดร.กัลยกร วงศ์รักษ์	- Ph.D. (Animal breeding and Genetics, Livestock Production System) - วท.ม. (สัตวศาสตร์) - วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ น.สพ.ดร.สุรพล พหลภักย์	- กศ.ด. (วิทยาศาสตร์ศึกษา) - วท.ม. (สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต) - วท.บ. (สัตวแพทยศาสตรบัณฑิต)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
8. อาจารย์อุดมศักดิ์ ผ่องศรี	- วท.ม. (พืชสวน) - วท.บ. (เทคโนโลยีการเกษตร)	
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณภา กัลยาณวงศ์ ณ อยุธยา	- วท.ม. (เกษตรศาสตร์) - วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์

* ประธานสาขา

3.5 รายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร ชุดปัจจุบัน

2) อาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำ)

ชื่อ -สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่งทางวิชาการ
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุเมธี กิตติพงศ์ไพศาล	- วท.ม. (ส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร) - วท.บ. (สัตวศาสตร์)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โกเมนทร์ บุญเจือ	- วท.ม. (การจัดการสิ่งแวดล้อม) - วท.บ. (ประมง)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
3. อาจารย์สุวิจักขณ์ อรุณลักษณ์	- วท.ม. (พันธุวิศวกรรม) - วท.บ. (ชีวเคมี)	
4. อาจารย์จิตรยา จารุจิตร	- วท.ม. (เกษตรศาสตร์) - วท.บ. (การจัดการศัตรูพืช)	
5. อาจารย์ ดร.ศิริส ทองเชื้อ*	- Ph.D. (Agricultural Economics) - วท.ม. (ธุรกิจการเกษตร)	

ชื่อ -สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่งทางวิชาการ
	- วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	
6. อาจารย์ ดร.กัลยกร วงศ์รักษ	- Ph.D. (Animal breeding and Genetics,Livestock Production System) - วท.ม. (สัตวศาสตร์) - วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ น.สพ. ดร.สุรพล พหลภาคย์	- กศ.ด (วิทยาศาสตร์ศึกษา) - วท.ม. (สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต) - วท.บ. (สัตวแพทยศาสตรบัณฑิต)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
8. อาจารย์อุดมศักดิ์ ผ่องศรี	- วท.ม. (พืชสวน) - วท.บ. (เทคโนโลยีการเกษตร)	
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณา กัลยาณวงค์ ณ อยุธยา	- วท.ม. (เกษตรศาสตร์) - วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์

3.6 รายชื่ออาจารย์อาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำ/อาจารย์พิเศษ/วิทยากร)

ชื่อ -สกุล	คุณวุฒิ	ความเชี่ยวชาญ/หรือสนใจ	วิชาที่สอน
1. ดร.แสนศักดิ์ นาคะวิสุทธิ	- Ph.D. (Animal Genetic and Breeding) - M.Sc. (Agriculture) Animal Science - วท.บ. (เกษตรศาสตร์) สัตวศาสตร์	การผสมและการปรับปรุงพันธุ์สัตว์	- การปรับปรุงพันธุ์สัตว์
2. พันโท น.สพ. เกรียงไกรอุปลา	- วท.บ. สัตวแพทยศาสตรบัณฑิต		- ภูมิคุ้มกันวิทยา

เจ้าหน้าที่ประจำสาขา

ชื่อ -สกุล	คุณวุฒิ	ความรับผิดชอบ
1. นายสมพร ตีตพิณ	- วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	ห้องปฏิบัติการด้านพืช
2. นายธีรพล สืบศรี	- วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	แปลงทดลองและโรงเรือน

3.7 คุณลักษณะบัณฑิตของหลักสูตร

เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานโดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ
2. มีความรู้ ความสามารถทางการเกษตร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเหมาะสม และแก้ไขปัญหาด้านการจัดการในองค์กรธุรกิจและองค์การภาครัฐได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสามารถศึกษาต่อในระดับสูง
3. มีเป้าหมาย หลักการในการดำเนินชีวิต มีพลังความมุ่งมั่นพัฒนาตนเองเพื่อส่วนรวม ชุมชนและท้องถิ่น
4. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

5. มีทักษะชีวิต คิดอย่างมีเหตุผล ใช้ปัญญาในการแก้ปัญหา การเผชิญสถานการณ์และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

6. มีความเข้าใจและสามารถดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3.8 สรุปผลการปรับปรุงตามแผนการประเมินปีที่ผ่านมา

ในปีการศึกษา 2557 ที่ผ่านมา คณะกรรมการประจำหลักสูตรได้วางแผน ติดตามและทบทวนผลการดำเนินงานของหลักสูตร โดยแบ่งเป็น

1. ด้านอาจารย์

ในปีการศึกษา 2557 หลักสูตรเกษตรศาสตร์ได้อัตรากำลังอาจารย์มาใหม่ 2 อัตราจึงมีอาจารย์ประจำหลักสูตรทดแทนอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อทำให้อาจารย์ประจำหลักสูตรมีจำนวน 9 ท่านตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาตามที่ สกอ.กำหนด ซึ่งอาจารย์ใหม่ได้รับการปฐมนิเทศ ทั้งในระดับหลักสูตร คณะและมหาวิทยาลัยฯ เรียบร้อยแล้ว อาจารย์ประจำหลักสูตรแต่ละท่านจะมีภาระการสอน 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด โดยแต่ละท่านจะสอนในรายวิชาที่ตนเองมีความเชี่ยวชาญ โดยแต่ละท่านจะสอนได้ไม่เกิน 4 รายวิชา ซึ่งจะทำให้อาจารย์มีความเชี่ยวชาญและสามารถนำไปทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งคณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ จะสนับสนุนให้อาจารย์จัดทำผลงานทางวิชาการ รวมทั้งการลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก นอกจากนี้ท่านอาจารย์ทุกท่านจะได้รับงบประมาณพัฒนาบุคลากรจากคณะฯ ในการพัฒนาทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพ ท่านละ 5,000 บาท ต่อปี ซึ่งอาจารย์ทุกท่านได้เข้าอบรมสัมมนาจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ที่จะนำมาพัฒนาการเรียนการสอน

2. ด้านนักศึกษา

ในการรับสมัครนักศึกษา คณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ จะเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติของนักศึกษา ส่วนกระบวนการในการรับนักศึกษาเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยฯ หลักสูตรฯ จะมีส่วนร่วมในการคัดเลือก โดยการสอบสัมภาษณ์นักศึกษา หลังจากรับนักศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว หลักสูตรฯ จะมีการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา โดยการจัดอบรมด้านบุคลิกภาพและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยฯ ส่วนด้านวิชาการมหาวิทยาลัยฯ จะเตรียมความพร้อมโดยการอบรมภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาใหม่ สำหรับนักศึกษาในชั้นปีที่ 4 หลักสูตรได้จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพให้กับนักศึกษาก่อนออกปฏิบัติงาน มีการทวนสอบแก่นักศึกษาเพื่อทบทวนความรู้ มีกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ ภาวะผู้นำ ฯลฯ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมนักศึกษาก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน ส่วนนักศึกษาชั้นปีอื่นๆ หลักสูตรได้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมเกี่ยวกับจิตอาสาของชุมชนการเกษตรเป็นต้น จากการจัดกิจกรรมหลากหลายทำให้ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรอยู่ในเกณฑ์ดี

3. ด้านบัณฑิต

หลักสูตรฯ ได้มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.06 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาและมีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 71.43 มีค่าคะแนนเท่ากับ 3.57

4. ด้านหลักสูตร

หลักสูตรเกษตรศาสตร์ มีการออกแบบหลักสูตรให้มีความสอดคล้องตามกรอบ TQF และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

5. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

หลักสูตรเกษตรศาสตร์ได้ทำการสำรวจถึงความพอเพียงของสิ่งสนับสนุน พบว่า มหาวิทยาลัยฯ ได้จัดสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนสิ่งสนับสนุนอื่นๆ เช่น ห้องน้ำ ที่พักนักศึกษา และระบบอินเทอร์เน็ต อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งคณะกรรมการประจำหลักสูตรจะนำเสนอมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

4. วิธีประเมิน

4.1 การวางแผนและการประเมิน (ก่อน ระหว่าง และหลังการตรวจเยี่ยม)

ก่อนตรวจเยี่ยม :

1. คณะบดีกล่าวต้อนรับคณะกรรมการ ประธานหลักสูตรเกษตรศาสตร์บรรยายสรุปภาพรวมการดำเนินงานของสาขาวิชาและรายงานผลการประเมินตนเอง
2. ประธานคณะกรรมการตรวจประเมิน กล่าวชี้แจงแนวทางและวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ระหว่างตรวจเยี่ยม :

ประธานและคณะกรรมการประเมินศึกษา ตรวจสอบรายงานผลการประเมินตนเอง และข้อมูลอ้างอิงตามเกณฑ์การประเมินของ สกอ. จำนวน 6 องค์กรประกอบ 14 ตัวบ่งชี้ โดยการพิจารณาพร้อมๆ กัน

หลังการตรวจเยี่ยม :

1. คณะกรรมการประเมินสรุปผลการตรวจสอบข้อมูล รายงานผลการประเมินพร้อมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินงานต่อคณะผู้บริหารและบุคลากรด้วยวาจา
2. เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมการตรวจประเมินซักถามข้อสงสัย
3. เลขานุการจัดทำรายงานผลการตรวจประเมินฉบับสมบูรณ์ส่งให้สาขาและสำนักประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

4.2 วิธีการตรวจสอบและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

1. ศึกษาเอกสารรายงานผลการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร
2. สัมภาษณ์ผู้บริหาร และคณาจารย์ประจำหลักสูตร

5. ตารางผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		คะแนนการประเมินตนเอง	คะแนนประเมินโดยคณะกรรมการ (เกณฑ์ สกอ.)	✓ บรรลุ ✗ ไม่บรรลุ	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)				
		ตัวหาร					
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน							
ตัวบ่งชี้ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	ผ่าน			ผ่าน	ผ่าน	✓ บรรลุ	
สรุปผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1		ผ่าน					
องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต							
ตัวบ่งชี้ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	ค่าเฉลี่ย 3.51	56.88 14	4.06	4.06 คะแนน	4.06 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 2.2 (ปริญญาตรี) บัณฑิตปริญญาตรีที่ดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี	ร้อยละ 70	10 x 100 10	ร้อยละ 100	3.57 คะแนน	5 คะแนน	✓ บรรลุ	ไม่นับบัณฑิตที่ประกอบอาชีพอิสระ และศึกษาต่อ
เฉลี่ยองค์ประกอบที่ 2		คะแนนเฉลี่ย 4.53					
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา							
ตัวบ่งชี้ 3.1 การรับนักศึกษา	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
เฉลี่ยองค์ประกอบที่ 3		คะแนนเฉลี่ย 2.00					
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์							
ตัวบ่งชี้ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 4.2 คุณภาพอาจารย์	3 คะแนน			4.56 คะแนน	4.57 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 4.2.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ 20	2 x 100 9	ร้อยละ 22.22	5 คะแนน	5 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 4.2.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ 40	4 x 100 9	ร้อยละ 44.44	3.70 คะแนน	3.70 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 4.2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร	ร้อยละ 30	3.40 x 100 9	ร้อยละ 56.67	5 คะแนน	5 คะแนน	✓ บรรลุ	

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		คะแนนการประเมินตนเอง	คะแนนประเมินโดยคณะกรรมการ (เกณฑ์ สกอ.)	✓ บรรลุ ✗ ไม่บรรลุ	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)				
		ตัวหาร					
ตัวบ่งชี้ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
เฉลี่ยองค์ประกอบที่ 4		คะแนนเฉลี่ย 2.86					
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน							
ตัวบ่งชี้ 5.1 สารของรายวิชาในหลักสูตร	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 5.3 การประเมินผู้เรียน	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	ร้อยละ 80	12 x 100	ร้อยละ 100	5 คะแนน	5 คะแนน	✓ บรรลุ	
		12					
เฉลี่ยองค์ประกอบที่ 5		คะแนนเฉลี่ย 2.75					
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้							
ตัวบ่งชี้ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
เฉลี่ยองค์ประกอบที่ 6		คะแนนเฉลี่ย 2.00					
คะแนนเฉลี่ย (องค์ประกอบที่ 2 - 6)		คะแนนเฉลี่ย 2.82					

6. ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบ ที่	คะแนนผ่าน	จำนวน ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน 0.01 – 2.00 ระดับคุณภาพน้อย 2.01 – 3.00 ระดับคุณภาพปานกลาง 3.01 – 4.00 ระดับคุณภาพดี 4.01 – 5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	ผ่าน/ไม่ผ่านการประเมิน						หลักสูตรได้มาตรฐาน
2	คะแนนเฉลี่ยของทุกตัวบ่งชี้ใน องค์ประกอบที่ 2 - 6	2	-	-	4.53	4.53	ระดับคุณภาพดีมาก
3		3	2.00	-	-	2.00	ระดับคุณภาพน้อย
4		3	2.86	-	-	2.86	ระดับคุณภาพปานกลาง
5		4	2.00	3.00	-	2.75	ระดับคุณภาพปานกลาง
6		1	-	2.00	-	2.00	ระดับคุณภาพน้อย
รวม		13	7	4	2		
ผลการประเมิน			2.37	2.75	4.53	2.82	ระดับคุณภาพปานกลาง

หมายเหตุ ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 และ 4.3 เป็นผลลัพธ์ของกระบวนการย่อย

7. รายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ 2 – องค์กรประกอบที่ 6

องค์กรประกอบที่ 2 บัณฑิต

จุดเด่น

1. บัณฑิตที่มีความขยัน อดทน
2. บัณฑิตไม่เลือกงาน

จุดที่ควรพัฒนา

1. พัฒนาด้านภาษาต่างประเทศให้สามารถติดต่อสื่อสารเพื่อการทำงานได้
2. บริหารจัดการให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาให้ทันตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

องค์กรประกอบที่ 3 นักศึกษา

จุดเด่น

1. คุณภาพนักศึกษา

จุดที่ควรพัฒนา

1. ส่งเสริมในนักศึกษาเกิดความรักและภาคภูมิใจในสาขา (เกษตร) ที่เรียน
2. เพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์ สร้างเครือข่ายโรงเรียน และขยายโอกาสเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อเพิ่มจำนวนนักศึกษาให้มากขึ้น

องค์กรประกอบที่ 4 อาจารย์

จุดเด่น

1. คณาจารย์มีคุณวุฒิปริญญาเอกจำนวนมาก หลากหลายสาขา และมีความพร้อมในการถ่ายทอดและพัฒนานักศึกษา

จุดที่ควรพัฒนา

1. ส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น
2. ส่งเสริมอาจารย์ให้มีผลงานตีพิมพ์ เผยแพร่ในวารสารที่มี Impact Factor สูงๆ
3. ส่งเสริมให้อาจารย์ขอตำแหน่งทางวิชาการ

องค์กรประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

จุดเด่น

จุดที่ควรพัฒนา

1. บริหารหลักสูตรให้ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน
2. ควรมีระบบ ติดตามการทำ มคอ.3 มคอ. 4 มคอ.5 มคอ. 6 และ มคอ. 7 และมีการติดตามคุณภาพทั้งระบบ ให้มีประสิทธิภาพทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ คุณธรรมจรรยาบรรณ การมีส่วนร่วม ความรู้ ปัญญา สารสนเทศ
3. อาจารย์ประจำหลักสูตรควรให้ความสำคัญตามตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานที่ระบุไว้ใน มคอ.2

4. ควรนำผลการดำเนินงานจากการประเมินของนักศึกษา นำมาพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป เพื่อเป็นการพัฒนาหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

จุดเด่น

1. มีการสร้างเครือข่ายกับองค์กรภายนอกเพื่อจัดหาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น เครื่องมือวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการทางเทคโนโลยีชีวภาพ
2. เครือข่ายแหล่งเรียนรู้จากภายนอกเพื่อการฝึกงานและสหกิจศึกษา

จุดที่ควรพัฒนา

1. การซ่อมแซมอาคาร ห้องปฏิบัติการ ห้องเรียน ให้มีความพร้อมในการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น
2. จัดหาครุภัณฑ์ ทดแทนที่ชำรุด
3. เพิ่มจุดเชื่อมต่อและกระจายเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตร
ประจำปีการศึกษา 2557

หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร
คณะเกษตรและชีวภาพ

รายงาน ณ วันที่ 15 เดือน กันยายน พ.ศ. 2558

สารบัญ

	หน้า
1. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	2
2. รายงานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	3
3. บทนำ	4
3.1 ประวัติความเป็นมาของหลักสูตรโดยย่อ	4
3.2 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจของหลักสูตร	7
3.3 โครงสร้างหลักสูตร	8
3.4 รายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร ตาม มคอ.2	8
3.5 รายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร ชุดปัจจุบัน	8
3.6 รายชื่ออาจารย์/อาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำ/อาจารย์พิเศษ/วิทยากร)	8
3.7 คุณลักษณะบัณฑิตของหลักสูตร	9
3.8 สรุปผลการปรับปรุงตามแผนการประเมินปีที่ผ่านมา	9
4. วิธีประเมิน	10
4.1 การวางแผนและการประเมิน (ก่อน ระหว่าง และหลังการตรวจเยี่ยม)	10
4.2 วิธีการตรวจสอบและความน่าเชื่อถือของข้อมูล	10
5. ตารางการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	11
6. ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร	13
7. รายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและโอกาสในการพัฒนา องค์กรประกอบที่ 2 – องค์กรประกอบที่ 6	14

รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร
หลักสูตรวิทยาศาสตรและเทคโนโลยีการอาหาร
คณะเกษตรและชีวภาพ
ประจำปีการศึกษา 2557

1. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ผลการดำเนินงานของหลักสูตรวิทยาศาสตรและเทคโนโลยีการอาหาร จากการประเมิน จำนวน 6 องค์กรประกอบ 14 ตัวบ่งชี้ โดยหลักสูตรวิทยาศาสตรและเทคโนโลยีการอาหาร มีผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.51

พบว่า องค์กรประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานผ่านมาตรฐาน และองค์กรประกอบที่มีผลการประเมินระดับดี มาก จำนวน 1 องค์กรประกอบ ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 2 องค์กรประกอบที่มีผลการประเมินระดับปานกลาง จำนวน 2 องค์กรประกอบ ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 4 และองค์กรประกอบที่ 5 องค์กรประกอบที่มีผลการประเมินระดับน้อย จำนวน 2 องค์กรประกอบ ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 3 และองค์กรประกอบที่ 6

เมื่อรวมผลการประเมินทุกองค์กรประกอบมีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.51

2. รายนามคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์สุคนธ์ชื่น ศรีงาม)

ประธานกรรมการ

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สันทนา วิจิตรเนาวรัตน์)

กรรมการ

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ สวัสดิ์นะที)

กรรมการ

ลงชื่อ.....

(นายศิรส ทองเชื้อ)

กรรมการและเลขานุการ

ลงชื่อ.....

(นางสาววิลาวัลย์ โพธิ์ดำกล้า)

ผู้ช่วยเลขานุการ

3. บทนำ

3.1 ประวัติความเป็นมาของหลักสูตรโดยย่อ

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เริ่มต้นในปีการศึกษา 2534 กรมการฝึกหัดครูได้สั่งการให้วิทยาลัยครูทุกแห่งพยายามเพิ่มสาขาวิชา และปริมาณนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์มากขึ้นเป็นกรณีพิเศษ วิทยาลัยครูจันทรเกษมนอกจากจะเพิ่มนักศึกษาในโปรแกรมด้านวิทยาศาสตร์ที่เปิดสอนอยู่แล้ว ยังเพิ่มโปรแกรมวิชาใหม่ที่ไม่มีในแผนและไม่ได้ประกาศรับนักศึกษาเลย คือโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร โดยรับนักศึกษาจากวิทยาลัยอื่น ที่รับนักศึกษาโปรแกรมนี้ในปีแรกนักศึกษาเหล่านี้เข้าสังกัดในโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารที่ยังไม่ได้สังกัดคณะใด เนื่องจากคณะเกษตรและอุตสาหกรรมยังไม่พร้อม ขาดบุคลากร ขาดอาคารสถานที่ และอุปกรณ์การสอน

ต่อมาในปี 2535 ได้เปิดรับนักศึกษารุ่น 2 จึงได้ย้ายโปรแกรมวิชานี้ไปสังกัดภาควิชาอุตสาหกรรม การเกษตร คณะวิชาเกษตรและอุตสาหกรรม และย้ายอาจารย์ที่จบด้านวิทยาศาสตร์การอาหารจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาอยู่ที่ภาควิชานี้

ในปลายปีการศึกษา 2535 วิทยาลัยได้ดำเนินการจัดสร้างอาคารแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารขึ้น โดยจัดทำเป็นอาคารแบบกึ่งถาวร เป็นอาคารชั้นเดียวโครงเหล็กผนังคอนกรีต โดยให้นักศึกษาวิชาเอกเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (ก่อสร้าง) เป็นคนเขียนแบบ และอาจารย์จากภาควิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเป็นวิศวกร ใช้งบประมาณจากเงินบำรุงการศึกษาก่อสร้างอาคารประมาณเกือบ 7 แสนบาท การก่อสร้างได้ดำเนินการอย่างรวดเร็ว สามารถเสร็จใช้งานได้เมื่อภาคฤดูร้อนปีการศึกษา 2535 และทำพิธีเปิดอาคารปฏิบัติการแปรรูปอาหาร ในวันจันทร์ที่ 30 สิงหาคม 2536 เพื่อเป็นอาคารสอนฝึกทักษะประสบการณ์วิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ทั้งวิชาเอกเฉพาะด้าน วิชาเลือก และวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาคารประกอบด้วยห้องปฏิบัติการแปรรูปอาหารด้วยความร้อน ความเย็น และการทำแห้ง และห้องปฏิบัติการตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านเคมี กายภาพ จุลชีววิทยา และการตรวจสอบทางประสาทสัมผัส

ต่อมาในปี 2538 ได้รับอนุมัติงบประมาณต่อเติมอาคารปฏิบัติการแปรรูปอาหารเป็นห้องผลิตน้ำดื่มจันทรเกษม ให้ผลิตน้ำดื่มจนได้มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข และได้รับอนุญาตให้ใช้ฉลากอาหาร “น้ำดื่มจันทรเกษม” เป็นน้ำดื่มที่ได้มาตรฐานปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค ซึ่งการผลิตน้ำดื่ม น้ำผลไม้ และผลิตภัณฑ์อื่นเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

ปีการศึกษา 2542 สถาบันได้อนุมัติให้ใช้อาคารชั่วคราวจำนวน 5 ห้องเรียนมาปรับปรุงเป็นห้องปฏิบัติการ และอนุมัติงบประมาณเงินค่าธรรมเนียมพิเศษเพื่อพัฒนาสาขาในปีการศึกษา 2542 มาปรับปรุงห้องปฏิบัติการการตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านเคมี กายภาพ จุลชีววิทยา และทางประสาทสัมผัส ด้วยงบประมาณเป็นเงิน 3.5 ล้านบาท และได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.2543 งบประมาณแผ่นดินมาจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมเป็นเงิน 2.4 ล้านบาท สามารถสร้างระบบบำบัดน้ำเสียจากอาคารปฏิบัติการแปรรูปอาหาร และห้องปฏิบัติการตรวจสอบคุณภาพ เป็นการรักษาสีสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานโรงงานอุตสาหกรรม และมุ่งสู่ระบบ ISO 14000

ปีการศึกษา 2534 ถึงปีการศึกษา 2543 ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตรได้จัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้ปฏิบัติการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารดังนี้

1. การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างน้อย 90 ชั่วโมง ในสถาบัน ก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพภายนอกสถาบัน โดยฝึกปฏิบัติการแปรรูปอาหาร และวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้วยตนเองทุกคน

2. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพภายนอกสถาบันในหน่วยงานของรัฐและเอกชน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ห้องปฏิบัติการ และโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 120 ชั่วโมง และ 230 ชั่วโมง ตามลำดับ

3. การศึกษาดูงานของนักศึกษาภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร ได้จัดการศึกษาดูงานของนักศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ของนักศึกษา ในรายวิชาเฉพาะด้าน วิชาเลือก และวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพของโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร ได้ติดตามความสามารถบัณฑิตในการนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ และคุณภาพบัณฑิตโดยจัดสัมมนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารเป็นระยะเพื่อนำมาปรับปรุงหลักสูตรโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร พ.ศ. 2542 สามารถได้หลักสูตรที่ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบันของประเทศและโลก และทำให้สามารถผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้ดี

ปีการศึกษา 2543 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารได้จัดทำมาตรฐานโปรแกรมวิชาให้สามารถมีศักยภาพผลิตบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สามารถประกอบอาชีพตามความต้องการด้านการผลิตอาหารของประเทศได้ และโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารได้เป็นตัวแทนของสถาบันราชภัฏจันทรเกษม เข้าร่วมโครงการนำร่องและประเมินคุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษากับสถาบันอุดมศึกษา 40 แห่งทั่วประเทศ

ปีการศึกษา 2543 โปรแกรมวิชาได้ปรับปรุงหลักสูตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ใหม่ให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงานเดียวกับทบวงมหาวิทยาลัย และได้เริ่มปรับปรุงหลักสูตรโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร พ.ศ.2543

ปีการศึกษา 2544 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารเข้าร่วมการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาปีการศึกษา 2544 ในสถาบันราชภัฏจันทรเกษมโดยผ่านทบวงมหาวิทยาลัยได้

โปรแกรมวิชาได้ใช้ห้องปฏิบัติการในการอบรมผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สมศ. ให้แก่อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันราชภัฏจันทรเกษม และโปรแกรมวิชาได้ให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยจัดอบรมเรื่องการหาค่า F_0 ให้อาจารย์จากสถาบันราชภัฏทั่วประเทศและภาคเอกชนจากโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนมากกว่า 50 คน

ปีการศึกษา 2544 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ได้ใช้มาตรฐานโปรแกรมวิชาให้สอดคล้องกับการผลิตบัณฑิตที่ได้รับการคัดเลือกจากนักศึกษาร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย และใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร พ.ศ. 2543 ซึ่งได้ปรับปรุงให้ ทันสมัยและมีมาตรฐานยิ่งขึ้น

ปีการศึกษา 2545 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารได้เริ่มจัดทำ website ประชาสัมพันธ์โปรแกรม เพื่อสร้างความเข้าใจกับนักศึกษาและบุคคลทั่วไปที่จะเข้าศึกษาและเลือกใช้บัณฑิตที่ผลิตจากสถาบันราชภัฏจันทรเกษม

ปีการศึกษา 2546 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารดำเนินการด้านต่างๆ ได้แก่ ใช้หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2543 ได้ครบ 4 ปี ผลิตบัณฑิตโดยใช้หลักสูตรครั้งนี้ และได้นำปัญหาที่เกิดขึ้นมาแก้ไขและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดความสมบูรณ์ขึ้น และให้มีการปรับปรุงหลักสูตรและมาตรฐานให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

ในปีการศึกษา 2547 ได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ไปเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และคณะเทคโนโลยีการเกษตรได้เปลี่ยนชื่อเป็น คณะเกษตรและชีวภาพ รวมถึงได้ปรับโครงสร้างการบริหารจากโปรแกรมวิชาเป็นภาควิชา โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ได้ปรับเปลี่ยนเป็นภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร และได้มีการพัฒนาหลักสูตรใหม่ให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ

ปริญญาตรีของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ใหม่ นี้ มีการปรับปรุงและเพิ่มแขนงวิชาออกเป็น แขนงวิชาการแปรรูปอาหาร แขนงวิชาจุลชีววิทยาทางอาหาร และแขนง วิชาความปลอดภัยอาหาร ซึ่งคาดว่าจะทำให้ผู้เข้าศึกษามีทางเลือกและมีความรู้เฉพาะทางที่สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้ประกอบการได้มากยิ่งขึ้น รวมถึงมีการเพิ่มทางเลือกในวิชาด้านวิชาชีพ ให้มีการจัดทำระบบ สหกิจ ศึกษา และฝึกงานในโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อสร้างโอกาสในการประกอบวิชาชีพให้มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตรได้ร่วมมือกับคลินิกเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมใน การดำเนินโครงการปรับปรุงอาคารปฏิบัติการแปรรูปอาหาร เพื่อเข้าสู่ระบบมาตรฐานความปลอดภัย GMP ของ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยได้รับงบประมาณดำเนินการจากสำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และงบประมาณในส่วนการลงทุนจากมหาวิทยาลัย โดยมีการกำหนดการตรวจประเมินครั้งที่ 1 ณ วันที่ 19 กรกฎาคม 2548 ซึ่งจะมีส่วนช่วยส่งเสริมและยกระดับงานบริการทางวิชาการแก่สังคม และนักศึกษาได้มี โอกาสเรียนรู้ระบบมาตรฐานเสมือนจริงที่จะได้พบเมื่อจบการศึกษา นอกจากนี้ภาควิชาฯยังมีส่วนรองรับงานบริการ ทางวิชาแก่สังคม เพิ่มขึ้น เช่น การให้บริการในการผลิตน้ำนมแพะพาสเจอร์ไรส์และสเตอริไลส์ให้กับเกษตรกร การ ดำเนินการด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารให้กับผู้ประกอบการที่มาขอใช้บริการทางวิชาการ ตลอดจนการขึ้น ทะเบียนเป็นห้องปฏิบัติการเครือข่ายสำหรับศูนย์ตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (ศูนย์ ตรวจสอบ มผช.) ซึ่ง มหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้คณะเกษตรและชีวภาพเป็นศูนย์ตรวจสอบภายใต้การกำกับของกระทรวง อุตสาหกรรม

ในปีการศึกษา 2548 คณะเกษตรและชีวภาพ มีนโยบายนำร่องบริหารงานวิชาการและงานสนับสนุนการ สอนหรือห้องปฏิบัติการออกจากภาควิชาฯเป็นศูนย์บริการเครื่องมือเกษตรและชีวภาพ เพื่อขยายการให้บริการแก่ ชุมชน ดังนั้นงานของคณาจารย์ประจำภาควิชาฯ โดยส่วนใหญ่จึงเป็นงานสอน วิจัย และการรับเชิญเป็นวิทยากร ในงานต่างๆ

เนื่องจากสถานการณ์ด้านการแข่งขันการจัดการศึกษาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนแนวโน้มผู้สนใจเข้า เรียนสาขาการเกษตรมีน้อยลง ในปี พ.ศ. 2548 จึงได้มีการพัฒนาหลักสูตรภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร เปลี่ยนชื่อ เป็นสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ในวันที่ 8 มิถุนายน 2548

ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรทั้ง 4 สาขาวิชาใหม่อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากมหาวิทยาลัยได้ มีการพัฒนาหมวดวิชาศึกษาพื้นฐานขึ้นใหม่และประกาศให้มีการใช้กับทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย โดยมีการ แก้ไขปรับปรุง ดังที่มีการพัฒนารายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยขึ้นมาใหม่ และใช้เป็นมาตรฐานทุก สาขาวิชา และในปี เดียวกันนี้ คณะเกษตรและชีวภาพ ร่วมกับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ได้จัดตั้ง โครงการจัดตั้ง ศูนย์ความเป็นเลิศด้านน้ำนมแพะจันทรเกษม (Chandrakasem Goat Milk Excellent Center) เพื่อการให้บริการด้านน้ำนมแพะแบบครบวงจร โดยมุ่งหมายให้เกิดการพัฒนาองค์ ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนากระบวนการผลิตและการจัดการผลิตภัณฑ์จากแพะและน้ำนมแพะใน การเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่สังคม

ปี พ.ศ. 2552 ถึงปัจจุบันได้มีการปรับปรุงการพัฒนาระบบการศึกษาของประเทศไทยตามที่ กระทรวงศึกษาธิการได้เปลี่ยนแนวทางการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษารูปแบบใหม่ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 โดยมุ่งเน้นไป ที่เป้าหมายการผลิตบัณฑิต ที่จะดำเนินการอย่างไรให้หลักสูตรได้มาตรฐานเพื่อนำไปสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ในทุกระดับคุณวุฒิสภาวิชา คุณภาพของบัณฑิตที่พึงประสงค์จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด และครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิจะแตกต่างกันไปตามความยากง่าย ความซับซ้อนของการเรียนรู้ในแต่ละระดับคุณวุฒิ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา นำไปสู่การปฏิบัติ โดยผ่านเอกสารกรอบมาตรฐานคุณวุฒิที่เรียกว่า มคอ. 1 – มคอ.7 ซึ่งเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันเป็นระบบ

สถานที่ตั้ง

สำนักงานหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ตั้งอยู่ที่ อาคารปฏิบัติการวิเคราะห์อาหาร คณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ที่อยู่

หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เลขที่ 39/1 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

โทรศัพท์ 0-2939-0547 โทรสาร 0-2939-0547 หมายเลขโทรศัพท์กลาง 0-29426900-9 ต่อ 6000-36

เว็บไซต์ <http://kaset.chandra.ac.th/>

3.2 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจของหลักสูตร

ปรัชญา

พัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของประเทศให้มีความสามารถทั้งทางด้านวิชาการ และทักษะวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองเพื่อการแข่งขัน สามารถก้าวทัน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ ได้ทันเวลาและมีคุณภาพ สอดคล้องกับ ปรัชญามหาวิทยาลัย คือ **ความรู้ดี มีคุณธรรม นำชุมชนพัฒนา**

วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นผลิตบัณฑิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ และคุณธรรม สร้างสรรค์งานวิจัยและบริการวิชาการสู่สังคม

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ คู่คุณธรรม เน้นทักษะการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันระดับนานาชาติ
2. บูรณาการงานวิจัย และภูมิปัญญา สร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม
3. บริการวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่สังคมและชุมชน
4. สร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกระดับ
5. ส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
6. จัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

3.3 โครงสร้างหลักสูตร

1) หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	30	หน่วยกิต
2) หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า	100-101	หน่วยกิต
2.1) กลุ่มวิชาแกน	42	หน่วยกิต
2.2) กลุ่มวิชาเอก	51	หน่วยกิต
2.2.1) เอกบังคับ	43	หน่วยกิต
2.3.3) เอกเลือก	8	หน่วยกิต
2.3) กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	7-8	หน่วยกิต
3) หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

3.4 รายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร ตาม มคอ.2

1. ผศ.ดร.สุภาณี ด้านวิริยะกุล
2. อ.วราภรณ์ นิลนนท์
3. อ.อำนาจ ภัคดีโต
4. ดร.จันทรัตน์ พิษณุภณ
5. อ.รัชชดา อารยกาญจน์

3.5 รายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร ชุดปัจจุบัน

1. ผศ.ดร.สุภาณี ด้านวิริยะกุล
2. น.สพ.ดร.สมเกียรติ ศิลสุทธิ์
3. อ.อำนาจ ภัคดีโต
4. ดร.จันทรัตน์ พิษณุภณ
5. ดร.สันติธรรม โชติประทุม

3.6 รายชื่ออาจารย์อาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำ/อาจารย์พิเศษ/วิทยากร)

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	วันเดือนปีที่เข้ารับราชการ	ตำแหน่ง	ประเภทบุคลากร	วุฒิการศึกษา
1	น.สพ.สมเกียรติ ศิลสิทธิ์	1 พ.ค. 2534	อาจารย์	ข้าราชการฯ	ปริญญาเอก
2	นางสาวสุภาณี ด้านวิริยะกุล	20 ม.ค. 2534	ผศ.	ข้าราชการฯ	ปริญญาเอก
3	นายสันติธรรม โชติประทุม	5 พ.ค. 2547	อาจารย์	ข้าราชการฯ	ปริญญาเอก
4	นายอำนาจ ภัคดีโต	1 ต.ค.2552	อาจารย์	พนง.มหาวิทยาลัย	ปริญญาโท
5	น.ส. รัชชดา อารยกาญจน์	1 ส.ค. 2554	อาจารย์	พนง.มหาวิทยาลัย	ปริญญาโท
6	น.ส. จันทรัตน์ พิษณุภณ	1 ต. ค. 2556	อาจารย์	พนง.มหาวิทยาลัย	ปริญญาเอก
7	ดร.สุขุม ภูมรินทร์วรากล	-	อาจารย์พิเศษ	นักวิชาการอิสระ	ปริญญาเอก

3.7 คุณลักษณะบัณฑิตของหลักสูตร

1. มีคุณธรรม จริยธรรม จิตสำนึก และความรับผิดชอบต่อสังคมตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
2. มีความรอบรู้ในวิชาการ ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร อย่างกว้างขวางและเป็นระบบ และสามารถนำไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพได้
3. มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยใช้ความรู้ในสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารและสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
4. มีความสามารถในการสื่อสาร และทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้ทุกระดับอย่างเหมาะสม
5. มีการพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพให้มีความก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่อง

3.8 สรุปผลการปรับปรุงตามแผนการประเมินปีที่ผ่านมา

ไม่พบรายงานข้อมูลในส่วนนี้

4. วิธีประเมิน

4.1 การวางแผนและการประเมิน (ก่อน ระหว่าง และหลังการตรวจเยี่ยม)

ก่อนตรวจเยี่ยม :

1. ประธานและคณะกรรมการ ประชุมวางแผนการตรวจประเมินร่วมกัน เพื่อให้การตรวจประเมิน และการให้ข้อเสนอแนะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. ประธานและคณะกรรมการแบ่งหน้าที่กันตรวจประเมิน และให้ข้อเสนอแนะตามองค์ประกอบ ดังนี้

- รองศาสตราจารย์สุคนธ์ชื่น ศรีงาม ประธานกรรมการ ตรวจประเมินองค์ประกอบที่ 1 และ 2
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์สันทนา วิจิตรเนาวรัตน์ กรรมการ ตรวจประเมินองค์ประกอบที่ 3 และ 4
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ สวัสดิ์นะที กรรมการ ตรวจประเมินองค์ประกอบที่ 5 และ 6

ระหว่างตรวจเยี่ยม :

ประธานและคณะกรรมการประเมิน ตรวจสอบรายงานผลการประเมินตนเองของหลักสูตร ตามเกณฑ์การประเมินของ สกอ. จำนวน 6 องค์ประกอบ 14 ตัวบ่งชี้ ตามที่ได้แบ่งหน้าที่ไว้ในข้างต้น และสอบถามคณาจารย์ของหลักสูตรในประเด็นที่ไม่ชัดเจนหรือประเด็นที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม

หลังการตรวจเยี่ยม :

1. คณะกรรมการประเมินสรุปผลการตรวจสอบข้อมูล รายงานผลการประเมินพร้อมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประจำหลักสูตรและบุคลากรด้วยวาจา

2. เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมการตรวจประเมินซักถามข้อสงสัย

3. เลขานุการจัดทำรายงานผลการตรวจประเมินฉบับสมบูรณ์ส่งให้สาขาและสำนักประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

4.2 วิธีการตรวจสอบและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

1. ศึกษาเอกสารรายงานผลการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร

2. สัมภาษณ์ผู้บริหาร และคณาจารย์ประจำหลักสูตร

3. เยี่ยมชมสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และโรงงานจันทร์เกษมฟู้ด โปรเซสซิง

5. ตารางผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		คะแนนการประเมินตนเอง	คะแนนประเมินโดยคณะกรรมการ (เกณฑ์ สกอ.)	✓ บรรลุ ✗ ไม่บรรลุ	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)				
		ตัวหาร					
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน							
ตัวบ่งชี้ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	ไม่ผ่าน			ไม่ผ่าน	ผ่าน	✓ บรรลุ	นับเฉพาะ มคอ. ของรายวิชาในสาขาวิชาเท่านั้น
สรุปผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1		ผ่าน					
องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต							
ตัวบ่งชี้ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	ค่าเฉลี่ย 3.51	7.9 2	3.95	3.95 คะแนน	3.95 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 2.2 (ปริญญาตรี) บัณฑิตปริญญาตรีที่ดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี	ร้อยละ 80	3 x 100 3	ร้อยละ 100	5 คะแนน	5 คะแนน	✓ บรรลุ	
เฉลี่ยองค์ประกอบที่ 2		คะแนนเฉลี่ย 4.48					
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา							
ตัวบ่งชี้ 3.1 การรับนักศึกษา	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา	2 คะแนน			2 คะแนน	1 คะแนน	✗ ไม่บรรลุ	ขาดการประเมินกระบวนการ
ตัวบ่งชี้ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
เฉลี่ยองค์ประกอบที่ 3		คะแนนเฉลี่ย 1.67					
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์							
ตัวบ่งชี้ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 4.2 คุณภาพอาจารย์	3.89 คะแนน			3.89 คะแนน	2.22 คะแนน	✗ ไม่บรรลุ	ผลงานวิชาการที่ปรากฏไม่อยู่ในกรอบเวลาปี 2557
ตัวบ่งชี้ 4.2.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ 40	4 x 100 5	ร้อยละ 80	5 คะแนน	5 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 4.2.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ 20	1 x 100 5	ร้อยละ 20	1.67 คะแนน	1.67 คะแนน	✓ บรรลุ	

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		คะแนนการประเมินตนเอง	คะแนนประเมินโดยคณะกรรมการ (เกณฑ์ สกอ.)	✓ บรรลุ ✗ ไม่บรรลุ	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้งตัวหาร	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)				
ตัวบ่งชี้ 4.2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร	ร้อยละ 10	0 x 100 5	0	5 คะแนน	0 คะแนน	✗ ไม่บรรลุ	ผลงานวิชาการที่ปรากฏไม่อยู่ในกรอบเวลาปี 2557
ตัวบ่งชี้ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	2 คะแนน			2 คะแนน	3 คะแนน	✓ บรรลุ	มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นบางเรื่อง
เฉลี่ยองค์ประกอบที่ 4		คะแนนเฉลี่ย 2.41					
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน							
ตัวบ่งชี้ 5.1 สารระของรายวิชาในหลักสูตร	2 คะแนน			2 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน	2 คะแนน			4 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
ตัวบ่งชี้ 5.3 การประเมินผู้เรียน	2 คะแนน			4 คะแนน	1 คะแนน	✗ ไม่บรรลุ	การนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติไม่ครบทุกเรื่อง
ตัวบ่งชี้ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	ร้อยละ 80	16 x 100 17	ร้อยละ 94.12	4 คะแนน	4.50 คะแนน	✓ บรรลุ	ไม่นับ มคอ.รายวิชานอกสาขา
เฉลี่ยองค์ประกอบที่ 5		คะแนนเฉลี่ย 2.38					
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้							
ตัวบ่งชี้ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	2 คะแนน			5 คะแนน	2 คะแนน	✓ บรรลุ	
เฉลี่ยองค์ประกอบที่ 6		คะแนนเฉลี่ย 2.00					
คะแนนเฉลี่ย (องค์ประกอบที่ 2 - 6)		คะแนนเฉลี่ย 2.51					

6. ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบ ที่	คะแนนผ่าน	จำนวน ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน 0.01 – 2.00 ระดับคุณภาพน้อย 2.01 – 3.00 ระดับคุณภาพปานกลาง 3.01 – 4.00 ระดับคุณภาพดี 4.01 – 5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	ผ่าน/ไม่ผ่านการประเมิน						หลักสูตรได้มาตรฐาน
2	คะแนนเฉลี่ยของทุกตัวบ่งชี้ใน องค์ประกอบที่ 2 - 6	2	-	-	4.48	4.48	ระดับคุณภาพดีมาก
3		3	1.67	-	-	1.67	ระดับคุณภาพน้อย
4		3	2.41	-	-	2.41	ระดับคุณภาพปานกลาง
5		4	2.00	2.50	-	2.38	ระดับคุณภาพปานกลาง
6		1	-	2.00	-	2.00	ระดับคุณภาพน้อย
รวม		13	7	4	2		
ผลการประเมิน			2.03	2.38	4.48	2.51	ระดับคุณภาพปานกลาง

หมายเหตุ ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 และ 4.3 เป็นผลลัพธ์ของกระบวนการย่อย

7. รายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ 2 – องค์กรประกอบที่ 6

องค์กรประกอบที่ 2 บัณฑิต

จุดเด่น

(ไม่มี)

จุดที่ควรพัฒนา

(ไม่มี)

องค์กรประกอบที่ 3 นักศึกษา

จุดเด่น

(ไม่มี)

โอกาสในการพัฒนา

1. หลักสูตรสาขาวิชานี้เปิดสอนในมหาวิทยาลัยจำนวนมาก มีการแข่งขันในการรับนักศึกษาค่อนข้างสูง หลักสูตรจึงควรพยายามสร้างความโดดเด่นของหลักสูตร เช่น ทักษะปฏิบัติด้านความปลอดภัยของอาหาร ซึ่งเป็นความเชี่ยวชาญของคณาจารย์ เพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจสมัครเข้าเรียนมากขึ้น และใช้กระบวนการคัดเลือกนักศึกษาที่มีความมุ่งมั่นในการเรียนในหลักสูตร
2. อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาและอัตราการจบการศึกษาตามกำหนดเวลาค่อนข้างต่ำ อาจเนื่องจากหลักสูตรมีข้อจำกัดในการคัดเลือกนักศึกษา และการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษายังไม่เพียงพอ หลักสูตรจึงควรเพิ่มความช่วยเหลือนักศึกษาในระหว่างเรียน
3. หลักสูตรควรมีระบบการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา และประเมินความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนเป็นข้อมูลตัวเลข เพื่อให้สามารถติดตามพัฒนาการหรือแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น

องค์กรประกอบที่ 4 อาจารย์

จุดเด่น

(ไม่มี)

โอกาสในการพัฒนา

1. การประเมินกระบวนการเชิงวิเคราะห์วิจารณ์โดยไม่มีข้อมูลสนับสนุน ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ หลักสูตรจึงควรกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของกระบวนการ หรือกำหนดข้อมูลที่สอดคล้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของกระบวนการ สำหรับใช้ในการประเมินหรือทบทวนกระบวนการ เพื่อให้ทราบระดับความสำเร็จของกระบวนการ
2. วัตถุประสงค์ของการบริหารอาจารย์ นอกจากเพื่อให้มีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติและจำนวนครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรแล้ว ยังต้องการให้อาจารย์มีความสุขความสบายใจในการทำงาน ซึ่งมีผลต่อความร่วมมือในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร จึงควรมีการประเมินความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารอาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

จุดเด่น

1. หลักสูตรมีระบบการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการสอน (มคอ. 3 และ มคอ. 4) ที่ดี ครอบคลุมการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการกับการวิจัย การบริการทางวิชาการ และศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้นถ้ากำหนดตัวชี้วัดและวิธีการประเมิน เพื่อได้ข้อมูลป้อนกลับมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการให้ดียิ่งขึ้น

โอกาสในการพัฒนา

1. จากการที่นักศึกษาไม่สามารถจบการศึกษาในรอบเวลาหลักสูตร หลักสูตรจึงควรหามาตรการแก้ไขอย่างจริงจัง เช่น ปรับกลยุทธ์การสอน จัดการร่วมกันระหว่างรายวิชาที่สัมพันธ์กัน รวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาตามความเหมาะสม
2. การจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ใน มคอ. 3 เมื่อเกิดปัญหาไม่สามารถสอนได้ครบเนื้อหาสาระในเวลาเรียน หลักสูตรควรกำกับดูแลอาจารย์ผู้สอนให้สอนชดเชยในช่วงปิดภาค เพื่อไม่ให้เป็นปัญหาต่อเนื่องถึงการเรียนในรายวิชาต่อไป หรือนักศึกษามีผลการเรียนรู้ไม่ครบถ้วนตามหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

จุดเด่น

1. หลักสูตรมีโรงงานจันทระเกษม ฟู้ด โปรดเซซซิง ที่ผลิตจำหน่ายอาหาร ซึ่งนอกจากเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการแปรรูปอาหารจากประสบการณ์จริงแล้ว ยังเป็นแหล่งรายได้เสริม ที่ใช้ในการจัดหาและซ่อมบำรุง สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้นอกเหนือจากงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากมหาวิทยาลัย

โอกาสในการพัฒนา

(ไม่มี)

จุดเด่นในภาพรวม

1. อาจารย์ประจำหลักสูตรมีความรู้ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร จากประสบการณ์การให้บริการทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง
2. ประธานหลักสูตรมีความพยายามในการบริหารหลักสูตรที่มีข้อจำกัดในการคัดเลือกนักศึกษา ด้วยความร่วมมือของอาจารย์ประจำหลักสูตรในการดูแลนักศึกษาเป็นอย่างดี แม้จำนวนผู้จบการศึกษาตามรอบเวลาหลักสูตรจะน้อย แต่บัณฑิตมีคุณภาพสูง เป็นที่พอใจของผู้ใช้บัณฑิต

โอกาสในการพัฒนา

1. การดำเนินงานด้านต่างๆตามระบบและกลไกของกระบวนการ แม้จะมีการทบทวนผลการดำเนินงาน และหาแนวทางในการปรับปรุงอยู่เสมอ แต่การทบทวนโดยการวิเคราะห์วิจารณ์ที่ไม่มีข้อมูลเชิงประจักษ์สนับสนุน อาจทำให้ผลการทบทวนไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้จริง หลักสูตรจึงควรกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานตามกระบวนการ พร้อมตัวชี้วัดหรือข้อมูลที่แสดงถึงความสำเร็จ แล้วเก็บข้อมูลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน และนำมาใช้ในการทบทวนหรือประเมินความสำเร็จของกระบวนการ